

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—
pol leta	" 6—
četrt leta	" 3—
na mesec	" 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaifova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesemna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četrt leta	" 4-50
na mesec	" 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knaifova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Poslanska zbornica.

Dunaj, 1. julija. Seja je vobče mirno potekla. Pri interpelaciji ma-loruskih poslancev zaradi lvo-vskih nemirov je prišlo pač do deman-stracij proti vladi, a samo v obliki bur-nih in ogorčenih klicev. Stranke so največ pozornosti posvečevale vpra-sanju, če se bo večina odločila za boj zoper jugoslovansko obstrukcijo ali ne, če bodo mogle v tem boju vztra-jati ali ne. Stranke večine pravijo, da bodo vztrajale na vsak način in za vsako ceno. Zbornica je med temi privatnimi debatami ob jako majhni pozornosti razpravljala o sicer jako važnih stvareh, o predlogih draginjskega odseka glede delavskih stano-vanj. Govorili so Kunschak, finančni minister vitez Bilinski, ki se je de-loma izrekel proti predlogom, dalje Zuleger in Mrček, ki je med drugim zahteval jezikovno ravnopravnost tu-di pri napisih na državnih obligaci-jah, čemur je pritril nemški libe-ralec Kuranda. Predsednik je nazna-nil, da je kranjski deželni glavar Šuklje odložil svoj mandat za državni zbor, poslanec Rolsberg pa svoj mandat za proračunski odsek. Na Rolsbergovo mesto v proračunskem odseku pride dr. Hočevar.

Jugoslovanska obstrukcija proti ita-lijanski fakulteti.

Dunaj, 1. julija. Ob 5. popoldne se je zopet sešel proračunski odsek, da nadaljuje razpravo o vladnem na-črtu glede italijanske pravne fakul-tete. V smislu koncem prejšnje seje sklenjenega kompromisa je prvi do-bil besedo poslanec Demšar, katere-mu je bilo zagotovljeno, da sme go-voriti dve uri. Po Demšarju sta go-vorila samo še dr. Levieki in profes-or Hrasný, nakar je bila seja, v ka-teri se sicer ni nič posebnega dogo-dilo, zaključena. Prihodnja seja bo jutri.

Boj proti obstrukciji.

Dunaj, 1. julija. Stranke vladne večine se resolutno pripravljajo na odločen boj proti obstrukciji jugo-slovanskih poslancev v proračun-skem odseku. Ta odločilni boj hočejo začeti v jutrišnji seji. Stranke veči-ne se rote, da bo jutrišnja seja tra-jala nepretrgoma toliko časa, da bo jugoslovanska obstrukcija premaga-na in poteptana, pa makar bi morala seja trajati noč in dan od jutrišnjega dneva pa do torca.

Dunaj, 1. julija. Za jutrišnji boj vladnih strank se delajo že sedaj pri-prave. Preskrbljeno je, da bo restav-racija v parlamentu neprestano od-prta in da se preskrbi in uredi spal-nica. Stranke večine bodo za svoje člane upeljale »šihte« — eni bodo morali biti pri seji, drugi bodo počivali. Večina ima v proračunskem odseku 39 zastopnikov in jih bo mo-ralo biti vedno 30 navzočih.

Nemci in vlada.

Dunaj, 1. julija. Nemški »Nati-onalverband« je imel sejo, na kate-ri se je ostro izrekel proti nastopu poslanca Skedla, ki je v četrtkovni seji proračunskega odseka govoril o italijanski pravni fakulteti še dosti

prijazno se izrekel o kulturnih zahte-vah jugoslovanskih. Celjski poslanec Markhl se je pritoževal zaradi izja-ve naučnega min. grofa Stürgkha v četrtkovni seji proračunskega odseka. Trdil je, da je izjava naučnega mini-stra glede slovenskih šolskih zahtev v direktnem nasprotju z izjavami in zagotovili, ki jih je vlada dala nem-škemu »Nationalverbandu«. Dalje je zastopal Markhl stališče, da se ve-čina na noben način ne sme udati, nego da mora napeti vse moči do zadnjega, da premaga jugoslovan-sko obstrukcijo.

Češki agrarci.

Dunaj, 1. julija. Klub čeških agrarcev je odobril predlog poslan-ca Staneka, naj izvoli proračunski odsek poseben odbor, ki vzame v pre-tres vse vsenčiliške zahteve; pripra-vi popoln zakonski načrt in sicer ta-ko hitro, da se bodo mogli dotični krediti postaviti že v proračun za leto 1911.

Poljaki in vlada.

Dunaj, 1. julija. Poljski klub je imel jako dolgo in živahno debato o parlamentarnem in političnem polo-žaju ter o razmerju poljskega kluba z vlado. Stavljen je bil celo predlog, naj prestopi poljski klub v opozici-jo. Kakor običajno v tem klubu, se je stvar diplomatično zaključila na ta način, da se je razprava odgodila.

Senzacionalne vesti.

Dunaj, 1. julija. Današnji du-najski večerni listi prinašajo popol-noma konkretno formulirana mne-nja, da se slovenski klerikalci pri-pravljajo odnehati od obstrukcije proti italijanski fakulteti, če se dr. Kreku da potrebna prilika glede predloga na definitivno uredbo dr-žavnozbornskega poslovnika.

Dunaj, 1. julija. Dr. Šusteršič je napram poročevalcu »Slov. Naro-da« izjavil, da so te časniške vesti popolnoma prazne in nič drugega kot balon d'essai.

Dunaj, 1. julija. V »Zvezi južnih Slovanov« ne verjame nihče, da bi bile vesti o opustitvi obstrukcije pod omenjenimi pogoji utemeljene. Čudno pa je vsekako, kako so mogle priti te vesti v tako konkretni obli-ki v liste. »Zeit« naravnost piše o pogajanjih med slovenskimi klerikal-ci in med nemškimi kršč. socialci. Ker se je že večkrat zgodilo, da so klerikalci postopali na svojo roko in rušili solidarnost, so te vesti gotovo vznemirljive.

Bienertth na delu.

Dunaj, 1. julija. Ministrski pred-sednik Bienertth je imel posvetovanje z načelniki večine. Pozivljal jih je, naj z dolgotrajnimi sejami premaga-jo jugoslovansko obstrukcijo. O fi-nančnih načrtih ni nič govoril.

Dunaj, 1. julija. Glombinski, Le-vieki in drugi poslanci se odpeljejo v Lvov, da se osebno prepričajo o položaju. Od poljske strani se zatrju-je, da so streljali samo Rusini in da je tudi ustreljeni teolog Kocko bil zadet od lastnih tovarišev. 8 dijakov je težko ranjenih, 12 drugih lahko. Tepež je nastal, ker so rusinski di-jaki brez dovoljenja hoteli imeti

shod in poskusili siloma udreti v rektorjevo pisarno. Rusinski poslan-ci so strašno razburjeni, ker jim je Bienertth rekel, da je vlada že vedela prej, da pride rusinski dijak iz-grede. Poslanci pravijo, da bi bila vlada izgreda lahko preprečila. Pri-reditelji demonstracije so namreč razposlali 300 telegramov, pozivlja-joč z njimi tovariše v Lvov. Policija je te telegrame konfiscirala. Ob 10. ponoči je došlo poročilo, da so bili rusinski dijak oboroženi z browning revolverji. Tudi ustreljeni Kečko ga je imel v žepu. Rusini dolže oblast, da pristransko postopa. V resnici so aretirani zgolj rusinski dijak in no-ben poljski.

»Slovenec« — Gjalski.

Dunaj, 1. julija. »Slovenec« na-pad na pisatelja in hrvatskega po-slanca Gjalskega je popolnoma ne-utemeljen. Gjalski je prišel v parla-ment iskat Hlibovickega, da se z njim domeni zaradi kongresa v So-siji. V vestibulu je slučajno govoril z nekaterimi Jugoslovani in izrekel dvome, da bi obstrukcija porodila ugoden uspeh. Na taktiko mu še mar ni bilo kaj uplivati. Ves pogovor je trajal samo nekaj minut. Nekateri Jugoslovani Gjalskega še videli ni-so. Gjalski je govoril tudi z dr. Koro-šem in je moral »Slovenec« ta iz-govor izrabit.

Vojvodinja Hohenberg.

Dunaj, 1. julija. Iz Budimpešte je došla presenetljiva novica, da ho-če cesar povodom desetletnice poro-ke prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda njegovi soprogi vojvodinji Hohenberg in njenim otrokom podeliti naslov »cesarska in kraljevska visokost«.

Češki deželni odbor.

Dunaj, 1. julija. Koresponden-ca »Centrum« javlja iz Prage, da ho-če ves deželni odbor z deželnim maršalom knezom Lobkovicem odst-opiti v protest proti vladi, ki vprav peha deželne finance v katastrofo. V tem slučaju bo morala vlada za vodstvo deželne uprave imenovati posebnega komisarja.

Bojkot mesarjev.

Dunaj, 1. julija. Mestu Krems, ki z brezprimerno vztrajnostjo vzdr-žuje bojkot mesarjev, se je pridruži-lo tudi mesto Weidhofen.

Napredna zmaga.

Celje, 1. julija. V Škofji vasi pri Celju je zmagala pri občinskih vo-litvah v III. razredu narodno - na-predna stranka proti združenim listi klerikalcev in nemškutarjev. Narod-no - napredni kandidati so dobili po 70 glasov, nasprotniki po 25 glasov. Tudi v I. in II. razredu je zmaga za-gotovljena narodno - napredni stran-ki.

Ministrska kriza v Srbiji?

Belgrad, 1. julija. Opozicijskal-ni listi trde, da je nastala ministr-ska kriza, kar pa vlada odločno de-mentuje.

Izgreš v Lvovu.

Lvov, 1. julija. Izjemno stanje se ni razglasilo. Policija je zasedla vsenčilišče in drži tamkaj vse dija-ke ter jih hoče zvečer odpeljati v za-pore.

Klerikalci med sabo.

Že pred osmimi meseci je kranj-ski deželni odbor razpisal službo de-želnega zdravstvenega tajnika, a ta služba še do današnjega dne ni odda-na. Pred so ravno klerikalci najbolj kričali, da potrebuje deželni odbor zdravstvenega tajnika, češ, da je sa-mo zdravnik - strokovnjak sposoben, opravljati zdravstveni referat. To je tudi popolnoma resnično. A ravno ti-sti klerikalci, ki so prej silili, da se mora zdravstveni referat izročiti strokovnjaku, ga sedaj mirno puste v rokah profesorja literature gospoda Evgena Jarca, ki o zdravstvenih stvareh tudi več ne ve, kakor njegov kolega in somišljenik, iz Simplicissi-ma, znani poslanec Jožef Filser. Ta steber bavarskega klerikalizma je fa-rovški kuharici svojega okraja kot najboljše sredstvo zoper trganje pri-poročal, naj dobi belega in še čisto nedolžnega mačka in naj ga pripra-vi do tega, da ji bo o polnoči ob svi-tu nove lune na popek položil — spo-min, češ, boljšega sredstva vsi pa-darji skupaj ne znajo zapisati. Tako nekako bo tudi z zdravniško vednost-jo prof. Jarca. Vzlic temu torej mu pa vendarle klerikalci puščajo zdrav-stveni referat in ne oddajo že pred osmimi meseci razpisane službe zdravstvenega tajnika. Oficijelni iz-govor je; dežela nima denarja. Čud-no! Za važne in koristne stvari nima dežela nikoli nič denarja, za nepo-trebne klerikalne spekulacije in škodljive strankarske organizacije ga ima pa vedno dovolj. Pri službi deželnega zdravstvenega tajnika se gre za slabih 6000 K. Deželni odbor pravi, da teh 6000 kronic ne zmore, dasi jih je deželni zbor dovolil; tistih tisočakov, ki jih je pa dežela plačala za nakup mlinov pri Kranju, kar de-la Tomažu Pavšlarju tako veselje, je pa dežela brez težav zmogla, dasi jih deželni zbor ni dovolil in bi jih dežel-ni odbor ne bil smel izdati. Ali mar misli deželni odbor, da je za Kranj-sko deželo večjega pomena, da je Tomaž Pavšlar dobre volje, kakor da dobi oskrbovanje zdravstvenih zadev vsega prebivalstva strokovnjak v ro-ke? Pravi vzrok, da deželni odbor še vedno ni oddal mesta deželnega zdravstvenega tajnika je ta, da so si klerikalci med sabo v laseh, kdo naj to službo dobi. Za službo se poteguje-ta dva zdravnika, oba seveda kleri-kalca; dr. Dolšak v Ljubljani in dr. Breceelj v Gorici. Dr. Dolšak meni, da gre njemu ta služba, ker je bil svoj čas predsednik klerikalnega visokega društva »Danice« in je član vodstva klerikalne stranke, dr. Bre-ceelj pa se opira na to, da je bil vnet organizator klerikalnih dijakov, da je svoj čas v »Katoliškem Obzorni-ku« ali kje Darwina obglavil, da se-daj že dolgo let petelini na Goriškem in je pač zaslužil, da mu klerikalna stranka preskrbi mirno mesto. Zara-di te službe je sedaj veliko nasprotje. Frakarska sekcija klerikalne stranke priporoča dr. Dolšaka, češ, da se zna bolje obnašati in je sploh meščanski človek, frakeljka sekcija pa očita dr. Dolšaku da ni pravi demokrat in da je imel celo konja ter ga javno jezdil,

kar da je proti vsem načelom krščanskega socializma. Frakeljska sekcija sicer ne pozna dr. Breclija, poteguje se pa zanj bolj iz nagajivosti kakor iz prepričanja, bolj iz sovraštva do dr. Dolšakovih rokavic, kravat in konja, kakor iz stvarnih razlogov. Tej sekciji bi bil kot deželni zdravstveni tajnik najljubši dr. Zajc, ki je znašel tako žavbo, da upa ž njo vse delavce premazati v klerikalce in kdo ve, če ne bo vsega tega preklanja v klerikalni stranki konec ta, da bodeta odletela tako dr. Dolšak, kakor dr. Breclij in da bodo službo ponudili dr. Zajcu.

Alarmiranje orožnikov.

Povodom zadnjih sokolskih slavnosti v Ljubljani je vlada zopet alarmirala orožnike. To dela vlada zdaj že skoro dve leti. Pri vsaki najmanjši priliki spravlja orožnike na noge in za otvoritev nemškega gledališča, ki bo sicer šele na zimo, delajo v kazini že sedaj sumljive načrte, prav kakor bi kaj želeli, kar bi se dalo izkoristiti za denunciacijo. V vsem času od septembrskih dogodkov krvavega spomina niso imele orožniki ne enkrat prilike, za kako intervencijo. Ne enkrat se ni primerila niti najmanjša rabuka, niti demonstracija navzlic vsem predrznim nemškim izzivanjem in zlobnim napadom in žaljenjem nemškega časopisja. Ali orožnike alarmirajo vendar in čuje se, da jih hočejo alarmirati tudi v nedeljo, na dan jubileja naše šolske družbe. Da niso čisto nič potrebni, leži na dlani, da provzročajo velike stroške državi, je znano, ali vlada vendar ne odneha. Kazinska hujskanja bi pač sama ne zalegla dosti, če bi pri vladi ne bilo ugodnih dispozicij in nagnenja za alarmiranje orožnikov. Po letih stari in po plemstvu mladi baron Schwarz in njegov po letih mladi in po plemstvu stari grof Chorinsky, ki sicer rada drug čez drugega kaj rečeta, sta menda edina v tem, da storita dobro delo, če dasta z alarmiranjem orožnikov dunajski vladi povod misliti, da je v Ljubljani javna varnost jako slaba in da so Nemci varni samo v senci bajonetov. In če pride še sem ter tja na Dunaj kako »spretno« sestavljeno poročilo o kakih »veleizdajniških« klicih, potem ni hudič, da bi to ne zagleglo.

Posetnikom jubilejne slavnosti!

Naval pri kosilu se hoče izravnati na ta način, da se bodo obmejni Slovenci po krajevnih skupinah dirigirani po posameznih restavracijah. Da se izve približno število kosil, prosimo nujno, da nam goriški, koroški, štajerski in tržaški Slovenci brzojavno sporoče koliko kosil naj se zanje naroči! Zadnja poročila se lahko upoštevajo le še do 9. ure v nedeljo dopoldne. Natančnejšo raz-

poredbo obedov prinese po možnosti nedeljski »Slov. Narod«. Za vsak slučaj pa naj se zastopniki obmejnih Slovencev oglase v nedeljo od 7. do 12. dopoldne pri načelniku odeska tržnem nadzorniku g. Adolfu Ribnikarju na mestnem magistratu, ki bo dajal potrebna pojasnila. Naslov za brzojavke: Ribnikar, Ljubljana.

Slovensko gledališče

Sinoči je imela intendantca slovenskega gledališča sejo, na kateri je odobrila proračun za prihodnjo sezono. Stroški so proračunjeni na 124.000 kron. Danes, v soboto, bo imela intendantca zopet sejo. Povabljeni so tudi zastopniki Slov. Filharmonije, da se z njimi doseže sporazumljenje glede gledališkega orkestra. Za prihodnjo sezono je angažirana tudi gospa Danilova, ki bo čez poletje vodila dramatično šolo.

Policijske vesti.

V kovčeg je vlomil

v nekem tukajšnjem hotelu natakarku Roškarju njegov tovariš, mu ukradel 32 K 70 v ter jo neznano kam odkuril. Preskrbljeno je, da se svoječasne usode ne izogne.

3000 K je poneveril

v Žaleu 19letni Jožef Turk in neznano kam pobegnil. Z njim je baje odšel tudi nek njegov prijatelj. Turk ima bojda tujo delavsko knjižico. Varnostna oblastva ga marljivo zasledujejo.

Sreča v nesreči.

Po hodni poti ob Cesti na južni kolodvor je vozil nek kolesar in zavozil v šletno Olgo Čenčurjevo, katero je podrl na tla, a se deklica k sreči ni nič poškodovala. Kolesar je znan.

Pes je popadel

na Dunajski cesti steklarja Alberta Kohlhammerja in mu pri obleki napravil 20 K škode. Lastnica psa je znana.

Nezgode.

Metod Koruza, sobrat pri Salezijancih na Rakovniku, se je peljal na vozu, naloženem s senom po travniku. Nesreča je hotela, da se je voz prevrnil in je pri tem Koruza tako nesrečno padel, da si je zlomil levo roko. — Mestna uboga Marija Sink je šla po Sv. Petra cesti domov. Nasproti ji pride neznan voznik s trugo za pesek. Ker se starka ni mogla urno izogniti, jo je truga ob zid Hafnerjeve hiše pritisnila in ji poškodovala život na desni strani in desno roko. — Dninar Ivan Pilpoh se je peljal z drugimi delavci po Višnji cesti v mestni Log seno sušiti. Nasproti je privozil tik tega voza neznan voznik in pri tem zadel ob Pilpohovo roko, ter ji prizadel težko okvaro. — Martin Janžikovič je snažil na kolodvoru v Spod. Šiški stroj. Ker pa mož ni pazil, se je po

rokah nevarno opekel. — V Dednem Dolu je Marija Mikolič, mlinarja žena, padla kakih pet metrov globoko na pod. Poškodbe, ki jih je pri padcu zadobila, so težkega značaja.

Tat ujet — kje je denar?

Prijeti Pogačar je gotovo strokovnjak v tatinstvu. Sicer se morda nikoli ne bo dalo dognati, kje vse je uzmoval in koliko je pokradel, a da je bil v svoji stroki silno »priden«, to priča veliko število že znanih tatvin, ki so mu vse več ali manj plena dale. Sodišče zelo ugiba, kam je neki spravil Pogačar nakradeni denar. Dobilo se ni pri njem nič, a brez dvoma ima kaj evenka, pa ga je iz previdnosti dobro skril za vse slučaj. Med vsemi slučajmi računa Pogačar gotovo najbolj na slučaj, da se mu zopet posreči pobegniti. Enkrat se mu je to že posrečilo, ko je namreč pobegnil iz zapora deželnega sodišča v Celovcu. To njegovo upanje, da ga sreča tudi v bodoče ne zapusti, ima prav zanimiv izgovor. Pogačar pravi namreč, da ga je sam angelj peljal iz celovške kehe, kakor svoj čas sv. Petra in da ga je ta angelj tudi še potem varoval. V dokaz, da ga angelj čuva, se sklicuje na to, da se je nekoč na cesti nekoliko zaletel v nekega ljubljanskega detektiva. Ti imajo sicer izborne nosove, a dasi se je zadeti detektiv ozrl in pogledal Pogačarja, ga vendar ni spoznal. Spričo takih dogodkov se pač ni čuditi, da je Pogačarjevo zaupanje v njegovega angelja varuha zelo veliko. Seveda je pa vzlic temu veliko vprašanje, če se bo Pogačarjevemu angelju varuhu še kdaj posrečilo c. kr. angelje varuhe ukaniti.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Epizoda iz Novega Vodmata.

Tam, kjer se je svoje čase razprostirala starim Ljubljančanom dobro znana »Zelena jama«, je danes prozaično predmestje Novi Vodmat. Večina stanujejo tam sloji, ki nimajo navade, izražati se v finih oblikah — kdo bi jim to zameril! — Dne 21. junija se je vrila v Novem Vodmatu, v stanovanju sprevednika južne železnice Matevža Zemljiča neljuba epizoda, ki je imela za Zemljiča neljube posledice. Popoldne, ko je mož po napornem delu na železnici malo legel, da bi zadremal, pa pride zgornja Zefa Kačarjeva v kuhinjo in začne z Zemljičevo ženo razgovor. Zemljič nekaj časa posluša, ko pa le ni konca, prime Kačarjevo in jo postavi čez prag v vežo. To je pa napravil tako neokretno, da se je Kačarjeva poškodovala na roki. Zemljiču je zato večeraj sodnik odmeril 5 K ali pa 12 ur zapora.

Ne dirajte prehitro s kolesi! V Ljubljani se udomačuje navada, da

nekateri kolesarji dirjajo po ulicah, kakor bi jih vrag podil in semtrtja niti ne dajejo občinstvu znamenj z zvoncec. Ni čuda, da se vsak čas zgodi kje kaka nesreča. Hlapec Franc Stergar iz Spodnje Šiške je tudi tak patron. Zadnjič bi bil v Šiški kmalu povozil nekega sedemletnega dečka. Le sreči se je zahvaliti, da ga ni prav nevarno poškodoval. Deček je dobil le na nogi majhno poškodbo. Stergar bo zato sedel dva dni v zaporu. — Kolesarje ob tej priliki prav resno opominjamo, naj ne vozijo prehitro, posebno ne na ovinkih, naj ne vozijo po trotoarjih in naj občinstvo opozarjajo z zvoncec — in število kolesarskih nezgod se bo gotovo omejilo.

S Pogačarjevega trga.

Včeraj je stalo pred tukajšnjim okrajnim sodiščem par prav tipičnih figur z ljubljanskega Pogačarjevega trga. Prišla je kot obtoženka resolutna mokařica Medvedova, kot priče so prišle zeljarica, maslarica, lončarica itd. — kratkomalo po svojih reprezentantnih je bil zbran ves Pogačarjev trg. Kupujoče občinstvo je pa zastopala tožiteljica Kosmačeva, ki toži Medvedovo zaradi žaljenja časti. Kosmačeva najbrže nima v preveliki meri te lepe navade, da bi kupljeno blago sproti plačevala, in zato jo je enkrat Medvedova na trgu malo opomnila, češ, da bi bilo dobro plačati. Kosmačevi se je pa to precej za malo zdelo. Ker ni vedela drugega maščevanja, je pa šla Medvedovo tožiti zaradi žaljenja časti. Ker pa nobena priča ni slišala iz ust Medvedove o Kosmačevi nobene žaljive besede — nekatere so celo rekly, da je bilo narobe — je sodnik seveda mokařico oprostil.

Občni zbor „Mladike“.

Pod predsedstvom predsednice gospe županje Hribarjeve se je včeraj popoldne vršil 5. redni občni zbor »Mladike«. Predsednica je v kratkih besedah pozdravila navzoče, nato pa je o društvenem delovanju v preteklem letu poročal tajnik g. mag. svetovalec E. Lah. Iz njegovega poročila posnemamo sledeče: v začetku lanskega leta je bilo v internatu »Mladika« sprejetih 56 gojenk, koncem leta jih je bilo 53, ker so 3 izstopile. Zdravstveno stanje gojenk je bilo ugodno, disciplina in uspehi povoljni. Osojbe se je moralo pomnožiti; 2 prefektinji nista več zadostovali, najelo se je še učiteljico, ki je rojena Francozinja. V prihodnjem letu bodo približno iste razmere. V zavodu ostane še 40 gojenk, od preostalih 13 mest so 4 že zasedena. — Za »Mladiko« se zida ob Šubičevi in Levstikovi ulici novo poslopje, ki bo v jeseni l. 1911 že porabno. Načrte

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vezela povest iz ljubljanske prefekture.

(Dalje.)

I.

Končno je voz z vso množico dospel pred kapucinski samostan, ki je takrat stal na vogalu sedanje Zvezde, nasproti današnjemu deželnemu dvorcu. Samostan je bil skromno, starodavno poslopje, čegar vhod je bil kar pri cesti. Cerkovnik je prav nespoštljivo pograbil Angelika čez pas in ga postavil na tla. Sicer se je Angelik še nekaj obotavljal in se hotel s primernim ogovorom posloviti od spremljajoče ga množice, ki se je kričee gnetla okrog njega, toda jezni cerkovnik ga je prijel s trdo roko in ga brezobzirno pahnil v samostansko vežo.

»Vivat eviček in revolucija,« to so bile zadnje besede, ki jih je množici zaklical pater Angelik, potem so se za njim zaprla samostanska vrata. Zaprla so se za dolgo časa. Ko je pater - vratar, star častitljiv mehih, zagledal svojega sobrata Angelika in od ogorčenega cerkovnika izvedel, kako občno pohujšanje je provzročil nesrečni Angelik in kako sramoto je napravil celemu samostanu, ga je prevzela tolika žalost, da se je

najprej bridko razjokal, potem pa v sveti jezi treščil svojo tobakiro ob tla in začel nesrečnega Angelika tako oštevati, da se je zasmilil celo grčavemu cerkovniku.

Angelik je slonel ob zidu, roko, v kateri je imel prazen bokal, je držal privzdignjeno in ko je pater-vratar ravno najbolj nanj kričal, ga je prekinil.

»Holt!« je zaklical in potem z blaženim usmevom na ustnicah začel polglasno peti: »Mi ga pa pijemo, pijemo...«

»Molči — pijanec!« je v največji ljutosti zavpil pater - vratar. »Molči in spravi se v svojo celico.«

Pater - vratar in posavski cerkovnik sta prijela Angelika vsak za eno roko in ga vlekla v njegovo celico ter ga položila na njegovo ležišče. »Vi — vat eviček — in — revolu —« je še zastokal nesrečni Angelik in potem z bokalom v roki zaspal.

Pater - vratar je še nekaj trenotkov obstal pri ležišču in z mokrimi pogledi motril svojega smrčečega sobrata. Potem je pa izrekel krepko besedo, oznanjujočo v navadnem življenju boljše polovico domačega ščetinca, pljunil na tla in odpeljal cerkovnika v pisarno patra gvardijana, da tamkaj pove in popiše, kaj je vse počenjal pater Angelik na potu s Posavja do samostana.

Tudi pater gvardijan je bil globoko užaljen zaradi sramote, ki jo je Angelik storil celemu samostanu in ker cerkovnik ni pozabil pripovedovati, kako izredne zasluge si je pridobil, da pohujšanje ni postalo še večje, ga je pater gvardijan tako toplo pohvalil, da so se v cerkovniškem srecu porodila najlepša upanja na lepo in izdatno napitnino. Toda ta upanja se niso izpolnila. Pater gvardijan je pač obljubil cerkovniku bogato plačilo, ki naj bi je pa prejel šele v nebesih, pričakovanega evenka pa ni nič odrinil. To je cerkovnika tako razkačilo, da je odhajaje iz samostana posnemal izgled patra - vratarja in se tudi poslovil s trpkimi besedami, vzetimi iz živalstva, ter s slovensko izjavo: »Prav je imel pater Angelik, da jim je napravil tako sramoto.«

Toda patru Angeliku ni bilo s tem spreobrnjenjem cerkovnikovega mišljenja prav nič pomagano. Očetje kapucini so bili ogorčeni in njih nevolja je bila toliko večja, ker jim je bilo znano, da se v deželi vladajoča francoska gosposka prav malo naklonjena in da jih hoče framažonski maršal Marmont odpraviti iz Ljubljane in njih samostan spremeniti v vojašnico. Očetje kapucini so se zaradi tega posebno trudili, da se čim bolj prikupijo ljubljanskemu prebivalstvu, kakor tudi okoličanom, in da bi se ničesar ne zgodilo, kar bi moglo dati povod pritožbam in nape-

ljati vodo na mlin francoske gosposke.

Pri večerji v refektoriju je vladal ta dan splošen molk. Vsi so grdo gledali. Gvardijan je bil zamišljen, ostali patri pa se ga niso upali motiti z nobeno opazko in z nobenim vprašanjem, kajti uganili so, da ugiba, kako kazni naj odmeri Angeliku. Srditi izraz gvardijanovega obličja je pričeval, da kuje posebne naklepe glede Angelika, ki je med tem trdno in sladko spal v svoji celici in niti v sanjah ni slutil, kako črni oblaki se zbirajo nad njegovo obruto glavo. Ti oblaki so se že zgostili naslednje jutro, ko je prejel pater gvardijan od francoske policije dolgo pisanje zastran pohujšanja, katero je provzročil pater Angelik. V tem pisanju je bilo tudi rečeno, da mora policija iz Angelikovega vedenja in vpitja sklepati na mišljenje kapucinskih patrov in na navade, ki morajo vladati v njihovem samostanu ter da bo vsled tega imela odslej jako pazljivo oko za samostan in za njegove prebivalce. Strah, ki ga je to pisanje provzročilo med očetmi kapucini je še povečal sveto jezo gvardijanovo in utrdil v njem sklep, da zasluži pater Angelik tako kazni, da jo bo pomnil vse žive dni in mu za vselej pregnala veselje javno kričati: Vivat eviček in revolucija.

(Dalje prihodnjic.)

je napravil arhitekt Koch. — Šola »Mladike« je napravila v preteklem letu dve metamorfozi: Upravni odbor je namreč šolo ponudil preteklo zimo mestni upravi v oskrbo, pokazalo se je pa kmalu, da bi to ne bilo previdno; zato je mestni obč. svet v seji dne 7. junija šolo »Mladiki« zopet izročil. Šola je bila ustanovljena l. 1907. kot sukcesivna štirirazrednica. Na njej delujejo gđe. Wesnerjeva, gđe. Grošljeva, gđe. Pleškova in gđe. Gomilškova. V jeseni se otvori 4. razred. V šoli je bilo 109 učenk, v jeseni jih bo gotovo 160. — Kuharke in gospodinjske šole za zdaj še ni mogoče realizirati, ker ni primerljivih lokalov. Ko bo lasten internat, bo mogoče misliti tudi na to. — Finance niso ravno v najboljšem stanju, ker »Mladika« dobiva premalo podpore. Na pozive v časopisih se je oglasila edino gospa Pavlinova s 30 kronami in na prošnje na kreditne zavode je odgovorila edino Kreditna banka s 500 K in županstvo v Postojni z 20 K.

Iz blagajniškega poročila posnemamo, da je bilo dohodkov 41.109 K 85 v, stroškov pa 28.341 K 37 v, v blagajnici torej ostane 12.768 K 48 v. Gđe. Grošljeva se v imenu navzočih zahvali predsednici gospej Hribarjevi, tajniku g. mag. svet. Lahu, g. vlad. svetniku Senekoviču ter drugim za trud in požrtvovalnost, nakar gospa predsednica zaključí občni zbor. — »Mladika« je danes v naši javnosti vse premalo upoštevana, akoravno vrši važno vzgojevalno nalogo; iskreno bi bilo želeli zanj več zanimanja in več podpore.

„Domovina“.

To vzgojevalno in naobreževalno društvo je imelo sinoči v mestni posvetovalnici svoj redni občni zbor. Zborovanje otvorí društveni predsednik dr. K. Triller s prisrčnim pozdravom zbranim članom, zlasti ge. podpredsednici Veri dr. Šlajmerjevi. V nadaljnjem svojem govoru povdarja predsednik, da je društvo lahko ponosno na uspeh, ki se je dosegel v prvem letu. Največ zaslug na lepih uspehih imajo pač poztvovalne narodne dame, zlasti pa marljive odbornice »Domovine«, potem občina ljubljanska, naši denarni zavodi in sploh vsi podporniki društva. G. predsednik se vsem v imenu podpirane mladine najpristoneje zahvaljuje. Posebna zahvala pa gre tudi g. prof. Jugu, na čegar ramah je dolgo časa ležalo vse društveno delovanje. G. predsednik želi, da bi društvo delovalo še z večjo vne- mo, da bi mogli že v najbližji bodočnosti ustanoviti nad vse potrebni srednješolski internat.

Iz poročila društvenega tajnika, tržnega nadzornika g. Ribnikarja povzamemo sledeče: Velika beda med slovenskim srednješolstvom je poklicala dne 13. septembra 1909 v življenje društvo »Domovina«. Že 4. oktobra 1909 je odprla »Domovina« v areni Narodnega doma dijaško kuhinjo, ki se je začetkom decembra preselila v prostore bivšega vojaškega preskrbovališča v Gajevo ulico št. 2. Dijaško kuhinjo obiskuje 74 učencev. Do konca majnika t. l. so prejeli dijak 13.259 pore. obedov in 12.572 pore. večerij, za kar je izdal odbor 6953 K 05 v. Dijaška kuhinja »Domovine« je vezana edinole na podporo slovenske napredne javnosti. Gospodu županu se ima društvo zahvaliti za brezplačen in obsežen lokal za dijaško kuhinjo. Občinski svet ljubljanski je določil vsakoletni prispevek 1000 K, šišenska občina je dala 20 K. Prav osební zaslugi društvenega predsednika dr. Trillerja se je pa zahvaliti, da so zelo izdatno prispevali razni denarni zavodi.

Društveni odbor je sklenil uvesti za velike počitnice prenočišča za potujoče dijake. Odbor je storil tudi že vse potrebne korake, da preskrbi dijakom primerna stanovanja in s prihodnjim šolskim letom bo tudi že oskrbovalo bolne dijake. To je vsekako velikanškega pomena za naše srednješolstvo, in je radi tega le želeli, da bi bila dana »Domovini« na razpolago sredstva, da bi mogla v polni meri vršiti svoje človeko-

ljubno delo. To je kratek posnetek tajnikovega poročila. Daljše poročilo priobčimo v večernem listu. — Poročilo blagajnika prof. Juga izkazuje 11.597 K 41 v dohodkov in 7621 K 49 v izdatkov. — V imenu nadzorstva izjavi poštni kontrolor g. Podgornik, da so računške knjige v najlepšem redu, vsled česar se da blagajniku absolutorij. — G. dr. Novak izraža odboru priznanje na njegovi delavnosti ter predlaga, da se izreče celemu odboru zahvala. Predlog je bil soglasno sprejet. Tajnik nadzornik Ribnikar predlaga, da se spremene pravila v tem smislu, da je občni zbor sklepčen pol ure po sklicanju, brez czira na število navzočih članov. Soglasno sprejeto. — Isti predlagatelj utemeljuje potrebo po srednješolskem internatu ter predlaga, da se takoj začne z nabiranjem potrebnega sklada za vzdrževanje internata. Tudi ta predlog je bil soglasno sprejet.

Obrambni tečaj v Ljubljani.

Prvič je stopil danes »Manjšinski odsek« slov. akad. društva »Adrije« pred javnost, hoteč zanesti tako zanimanje in misel za narodno obrambo med širše kroge in tako pridobiti novih delavcev v tem težkem boju za narodne pravice. Navdušenje za narodno stvar, ki ga danes opazujemo v vseh krogih slovenskega naroda, nam več ne zadostuje, treba je programa tudi narodni obrambi, kajti le sistematično delo nas lahko privede do cilja po katerem hrepenimo.

Zanimivo je, da se je ideja prirediti obrambni tečaj porodila ravno med praškim dijaštvom, ki je že edenkrat krepko sodelovalo pri reorganizaciji družbe sv. Cirila in Metoda, ki je povzročila novo življenje v tej važni slovenski organizaciji. V mnogih stvareh so nam bili Čehi že učitelji in tako so nam tudi v narodni obrambi. Proučevanje obrambne češke organizacije, s katerim se temeljito peča »manjšinski odsek« slov. akad. društva »Adrije« v Pragi, nam je pokazalo pomanjkljivost našega obrambnega dela in to postaviti na popolnoma zdravo podlago, naše navdušenje izrabiti, praktično udeležiti, je bila iskrena želja manjšinskih delavcev, ko so storili prvi sklep stopiti po dolgem proučevanju čeških razmer s svojimi uspehi pred slovensko javnost.

Obrambni tečaj otvori dr. Zervaj, ki poudari pomen manjšinskega dela. Zahvali se v imenu vodstva narodno-radikalnega dijaštva, zlasti manjšinskemu odseku »Adrije« za delo in za prireditev tega tečaja. Imenuje predsednika eksekutive g. Šemrova predsednikom tega tečaja. Ta pozdravi vse navzoče ter podeli besedo prvemu predavatelju.

Nato je predaval o **Ljudskem štetju Fux Riko**. Ljudsko štetje, ki se vrši v začetku meseca prosinca prihodnjega leta je za Slovence velike važnosti. Slovenski narod si bode zopet sam odločal usodo za cela desetletja, radi tega je treba temeljite priprave, da se ne bodo vršile nasilnosti kakor pri prejšnjih štetjih. Absolutistična vlada in v terezijansko-jozefinskem duhu vzgojena birokracija so dolga desetletja vladala slovenski narod ter mu odrekli vsako pravico do obstanka — Avstrija bi morala postati popolnoma nemška država. Nemci so si priborili večino ter so dolgo odločali o usodi slovenskih narodov v Avstriji. Pri starejših ljudskih štetjih v Avstriji se na narodnost ni oziralo, ker ni bilo to po naziranju takratnih vodilnih krogov v interesu države. Šele po petrogradskem kongresu leta 1872. se je začelo popisovati tudi narodnost in sicer v Avstriji, kjer je bil prvotni francoski tekst na pritisk Nemcev nalašč slabo prestavljen, na podlagi občevalnega jezika, kar je zelo koristilo Nemcem, ki so na račun Slovencev s tem zelo povečali svoje število. Uradno ljudsko štetje se vrši v Avstriji na podlagi državnega zakona od dne 12. sušca 1869, ki obstoji iz 5 odstavkov, kateri določajo, kdaj se ima štetje vršiti in iz predpisa v 35 paragrafi, kateri določajo kako se ima popisovanje vršiti. Navaja nadalje posamezne paragrafe, ter omenja pri posameznih važnejših

točkah delovanje popisovalnih komisarjev na Češkem, ki so vporabljali vsa sredstva, da se število Nemcev poveča, nadalje hišnih gospodarjev, delodajalcev in občinskih uradov, ki so v nemških rokah. Naposled poudarja pomen privatnega ljudskega štetja.

Pri debati omenja g. Beg, da je dolžnost slov. časopisja, da stori pred ljudskim štetjem svojo dolžnost, da poduči ljudstvo o pomenu ljudskega štetja. G. Maček o omenja, da uradi sami ne vedo kaj je občevalni jezik in da ga moramo smatrati za materinski jezik. G. Fux omenja, da je treba osrednjega odbora, ki bi vodil celo akcijo pri ljudskem štetju. G. Brunčko omenja, da igra pri ljudskem štetju veliko vlogo pangermanizem, ter da je občevalni jezik vpeljan v Avstriji samo vsled pritiska Nemcev. Omenja privatno ljudsko štetje, ki ga naj izvedejo lokalni faktorji. G. Podkrajšek navaja slučaj iz Istre, ker se je občevalo v treh jezikih; kateri se naj navede kot občevalni jezik je sporno. G. Šemrov navaja, da bi morala potovalna učitelja prevzeti vodstvo za akcijo pri ljudskem štetju.

V imenu kluba naprednih akademikov v Celju pozdravi tečaj g. Kosi. Nato predava g. Maček o vseh o problemu notranjega izseljevanja in priseljevanja, o statistiki, organizaciji. Izvleček iz krasnega referata priobčimo o drugi priliki. Obrambni tečaj se nadaljuje jutri ob 9. dopoldne.

Ljubljanski škof dr. Jeglič, ljubezen in ženstvo.

Spisala Z o r a.

(Dalje.)

Po cerkvenih naukih je ljubezen v svojem fiziološkiem pomenu greh, devišstvo pa ideal. V ljubezni ne vidi cerkev nič dobrega, marveč trajno zlo; sprijaznila se je z njim a samo zaradi ohranitve človeštva v toliko, da dovoljuje zakonsko ljubezen. V zakonski ženi vidi cerkev samo liferantinjno otrok in nič drugega, ljubezen ji je samo potrebna funkcija za stvarjenje otrok. Posledica tega naziranja je, da zahteva od ženske, ki ni omožena, da mora zaduševati vsa prirojena nagnenja in biti takorekoč brezspolno bitje. Vsak pogled, vsak poljub je greh, grešno je tudi vse kar more zbuditi ljubezenske misli ali čute, kakor na primer ples, izvenzakonsko spolno občevanje pa je grozen smrten greh in neizbrisna sramota. Če je to naravno, če je to človeško pravično, naj verjame kdor more, jaz tega ne morem.

Ženska je ljubezni željna in potrebna, ne iz nagnenja do zlega, marveč ker ji je to vcepila natura. Ljubezen je moč vseh moči in najblažji vseh čutov, ljubezen je najplemenitejše hrepenenje, kar jih je v človeku, ljubezen je izvor vseh najboljših dejanj in prizadevanj in ker je naravna sila, zato ne more biti greh, pa naj ima oblastveno dovolilo ali naj ga nima.

Stališče, ki je zavzema ljubljanski škof, sloni na davno zastarelih nazorih, ki slone deloma na naukih cerkvenih modrijanov davno preteklih časov, deloma na tudi že davno ne več veljavni morali. Morala se namreč prav tako spreminja, kakor vse življenske razmere. Morala Grkov in Rimljanov je bila pravo nasprotje morali srednjega veka, kakor je morala naših dni, zopet vsa drugačna kot je bila ona srednjega veka. Bili so časi ko so n. pr. zakonolomne žene zakopali do pasa v zemljo in jih kamenjali do smrti. Danes jih sodišče razmeroma milo kaznuje in še to le na izrečno zahtevanje prizadetega zakonskega moža, sicer pa sploh ne.

Časih je nezakonska mati zapadla smrti, potem sicer milejšim a vendar še krutim kaznim, danes pa seveda ni za to nobene postavne kazni. Ne vem kako misli o teh spremembah v moralnih nazorih ljubljanski škof, najbrž ima o njih slabo mnenje. Jaz pa vidim v tem velikanski napredek in sodim, da spada to med največje pridobitve človeštva.

Izvor vse ljubezni je pač naravni nagon, nadaljevati svojo osebnost

v novem bitju. Vse v naravi se plodi in vse se množi. Nobena moč na svetu ne more tega ustaviti, samo od človeka zahteva škof naj ta nagon zatre, dasi je ta zahteva ravno tako protinaturalna, kakor če bi zahteval, da naj drevo ne cvete in ne rodi ali da naj se ptice ne pari. In če škof ukazuje ženskam, da morajo ljubezenski nagon zadušiti ako niso poročene, je to ravno tako nesmiselno, kakor če bi hotel ukazati semenu, da ne sme vzkliti če ga ni usejala oblastveno avtorizirana roka.

Škof naj iz teh mojih besed nikar ne sklepa, da hočem zagovarjati svobodno ljubezen v navadnem smislu te besede. Svobodna ljubezen v tem smislu, da naj bi moški po poljubnosti menjavali ženske, te pa zopet moške, je po moji sodbi blaznost, ker bi morala človeško družbo upropastiti. Odločno stojim na stališču kar mogoče večje pravosti, kajti gorje posameznikom in gorje narodu ki zapadejo poptelosti in izrabljajo svoje moči samo za uživanje. Sreča in zdravje je v največji meri odvisno od zdržljivosti in je spolna zdržljivost sploh pogoj za vsako dobro, krepko in plodonosno delo. Toda med razumno zdržljivostjo in popolnim devištvom je veliko nasprotje, to sta dva popolnoma različna pojma.

(Dalje prihodnjič.)

Za kratek čas.

Bodoči tast: Zdaj je torej vse v redu. Na dan poroke ti odštejem 15.000 kron dote, bala je pa tudi veljala 5000 kron. Predno pa pokličem svojo hčerko, ti moram, ljubi moj bodoči zet, nekaj razodeti. Moja hči je skromna, je delavna in štedljiva, samo — kako naj se izrazim? — samo — hm — no, v njeni preteklosti je — hm — nekaj črnih pik.

Bodoči zet: Ali te pike — še žive?

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“

Uradni kurzi dunajske borze 1. julija 1910.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	94-20	94-40
4 1/2% srebrna renta	97-85	98-05
4% avstr. krona renta	94-15	94-35
4% zлата	116-55	116-75
4% ogrska krona renta	92-30	92-50
4% zлата	113-45	113-65
4% posojilo dež. Kranjske	96-50	—
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	99-10	100-10
4% češka dež. banka k. o. . . .	94-40	95-40
4% ž. o.	94-40	95-40
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	109-75	110-50
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	102-10	103-10
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice	98-50	99-50
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	98-75	99-75
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. . . .	101-40	102-40
4 1/2% obl. češke ind. banke	99-75	100-75
4% prior. dolenskih žel. . . .	97-50	98-50
3% prior. juž. žel. kup. 1/1 1/2	264-50	266-50
Srečke.		
Srečke od l. 1860 1/2	474—	486—
od l. 1864	324—	330—
tizske	312-20	324-20
zem. kred. I. emisije	295—	301—
II.	275-50	281-50
ogrske hip. banke	245-50	251-50
srbske à frs. 100—	109—	115—
turške	258-50	259-50
Kreditne srečke	530—	540—
Inomoške	114—	—
Krakovske	120—	130—
Ljubljanske	79-50	83-50
Avstr. rdeč. križa srečke	64-50	68-50
Ogr.	38-50	42-50
Dunajske kom.	531—	541—
Delnice.		
Južne železnice	113-65	114-75
Državne železnice	745-25	746-25
Avstr. kreditne banke	668-75	669-75
Ogrske	1824—	—
Živnostenske	261—	261—
Alpanske montan	747-25	748-25
Praške žel. ind. dr.	2759—	2769—
Rima-Murányi	687-40	688-40
Trboveljske prem. družbe	259—	262—
Avstr. orožne tovr. družbe	704—	707—
Češke sladkorne družbe	229—	231—
Valute.		
C. kr. cekin	11-38	11-42
20 franki	19-10	—
20 marke	23-50	—
Sovereigns	24—	—
Marke	117-40	117-60
Laški bankovci	94-82	95-10
Rubliji	235-50	254-50
Dolarji	4-84	—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 1. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9.19
Rž za oktober 1910.	za 50 kg	6.81
Koruzza za julij 1910.	za 50 kg	5.31
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	7.27

Efektiv.

5 ceneje.

Sprejme se takoj v eno tukajšnje podjetje

„Saldokontoristinja“

slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožna, samostojna korespondentinja, vešča stenografije in pisanja s pisalnim strojem. — Interesentinje z večletno prakso imajo prednost. Ponudbe v slov. in nemškem jeziku, s zahtevo plače, sprejme upravnništvo »Slov. Naroda«.

11

Prvi slovenski izprašani

optik in strokovnjak
Dragotin Jurman

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 1.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštnem povzetju

Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron.

2073

V založbi

„Narodne knjigarne“

v Ljubljani

je pravkar izšel

zgodovinski roman iz francoskih časov

::: Šjubezen :::

Končanove Klare

Spisal Fr. Remec.

Cena broš. K 1-50, vez. K 2-50, po pošti 20 v več.

Ta roman je vzbudil že v podlistku »Slov. Naroda« občno pozornost ter se je moral na splošno zahtevo ponatisniti.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenjske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/4%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:
K 5,000.000.—

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni zaklad:
K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem.

Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4% brez odbitka; nevzdržene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posola na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

4

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 42,812.797.— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banko „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno-gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

